

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีวิจัย

1) การศึกษาแนวทางการใช้ประโยชน์นิดໄไฟที่มีความเหมาะสมร่วมกับชุมชน

1.1) ประมวลผลการใช้ประโยชน์นิดໄไฟที่สำรวจพบในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง จากข้อมูลการศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพและเชิงกลของไฟในปี พ.ศ. 2561 และจากการตรวจสอบสาร

1.2) รวบรวมข้อมูลวิธีการนำไฟมาใช้ประโยชน์ในการก่อสร้าง เพอร์นิเจอร์ เครื่องจักสานหัตถกรรม อุตสาหกรรมไม้ซีก ไม้ตะเกียง เป็นต้น จากการตรวจสอบสาร และแบบสัมภาษณ์ และจากผลงานวิจัยปี พ.ศ. 2561

1.3) คัดเลือกชนิดไฟที่ชุมชนมีการใช้ประโยชน์ลำใน การก่อสร้างและเพอร์นิเจอร์

1.4) คัดเลือกชุมชนที่มีชนิดไฟที่เหมาะสมตามการใช้ประโยชน์ในข้อ

1.5) สำหรับนำทางทดสอบแนวทางการใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างและเพอร์นิเจอร์

1.6) ทดสอบแนวทางการใช้ประโยชน์ไฟใช้ลำ 2 รูปแบบ ได้แก่ โรงเรือน และ เพอร์นิเจอร์/เครื่องจักสาน/หัตถกรรม โดยเปรียบเทียบกับวิธีการใช้ประโยชน์เดิมหรือเป็นการนำเทคโนโลยีไปปรับใช้กับวิธีการเดิมของชุมชน

1.7) การบันทึกข้อมูล ได้แก่

- การใช้ประโยชน์ไฟใช้ลำสำหรับทำโรงเรือน เช่น การเข้าทำลายของมอดและแมลงตันทุนในการทำ ความพึงพอใจของผู้ใช้งาน เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ไฟใช้ลำสำหรับทำเพอร์นิเจอร์/เครื่องจักสาน/หัตถกรรม เช่น ความแข็งแรง ความสวยงามตันทุนในการทำ ความพึงพอใจของผู้ใช้งาน เป็นต้น

2) การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากลำไฟร่วมกับชุมชนในการเพิ่มมูลค่าและสร้างรายได้

2.1) รวบรวมข้อมูลรูปแบบผลิตภัณฑ์จากลำไฟที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

2.2) ออกแบบและปรับรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากลำไฟในรูปแบบต่างๆ ร่วมกับชุมชน อย่างน้อย

2 ผลิตภัณฑ์

2.3) ทดสอบความพึงพอใจของผู้บริโภค

3) การคัดเลือกพันธุ์ไฟที่ได้จากการเพาะเมล็ดสำหรับนำไปใช้เป็นต้นพันธุ์

3.1) การคัดเลือกและขยายพันธุ์ไฟที่มีลักษณะดีที่ได้จากการเพาะเมล็ด ณ แปลง试验园 พันธุ์ไฟ ที่อุทยานหลวงราชพฤกษ์

3.1.1) คัดเลือกต้นไฟทั้ง 6 ชนิด ได้แก่ ไฟรากปา ไฟเลี้ยง ไฟหก ไฟมันหมู ไฟช้างป่า และไฟหวานอ่างขา ที่มีลักษณะดีที่ได้จากการเก็บข้อมูลในปี พ.ศ 2559-2561 ได้แก่ การแตกกอที่มากขนาดของลำใหญ่ ทรงตันที่ตรง การมีกิ่งแขนงน้อย

3.1.2) ศึกษาวิธีการขยายพันธุ์ไฟที่เหมาะสมกับไฟแต่ละชนิด ได้แก่ ตอนกิ่ง ชำกิ่ง ชำลำ ชำปล้อง และแยกเหง้า

3.1.3) การเก็บข้อมูล ได้แก่ การติด rak ของกิ่งพันธุ์ เพอร์เซ็นต์การรอดตายหลังย้ายต้นกล้าลงถุงแพะชำ

3.2) การศึกษาการเติบโตของชนิดพันธุ์ไฝ่ที่ได้จากการเพาะเมล็ด ที่ปลูกทดสอบในแปลงรวมพันธุ์ไฝ่ ที่สถานีวิจัยเกษตรหลวงปางมะ

โดยปลูกไฝ่ที่ได้จากการเพาะเมล็ด จำนวน 8 ชนิด ได้แก่ ไฝ่ตงคำ ไฝ่เลี้ยง ไฝ่ชางหม่น ไฝ่ข้าวหลามกาบแดง ไฝ่ชางป่า ไฝ่หก ไฝ่รี และไฝ่บงหวาน โดยการวางแผนการทดลองแบบ RCBD จำนวน 3 ชั้น ชั้นละ 3 ต้น ระยะห่างระหว่างต้น 4 เมตร ทำการปลูกเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2561

- บันทึกข้อมูลเบือร์เซ็นต์การรอดตายของไฝ่ทั้ง 8 ชนิด หลังปลูก 1 เดือน และ 3 เดือน
- ความสูงของลำไฝ่ตรงตำแหน่งต้ายอด (Terminal Bud) โดยเลือกเก็บจากลำที่เจริญเต็มที่ ในเดือนธันวาคม 2561
- เส้นผ่านศูนย์กลางหรือเส้นรอบวงของลำไฝ่ทุก 3 เดือน โดยวัดที่ระดับ คอราก
- จำนวนลำต่อชั้นายุ

4) การอนุรักษ์พื้นพืชความหลากหลายของชนิดพันธุ์ไฝ่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ร่วมกับชุมชน ในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง จำนวน 5 แห่ง

4.1) เพาะขยายพันธุ์ไฝ่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ของชุมชนบนพื้นที่สูง ทั้งเพื่อการบริโภคหน่อและการใช้ประโยชน์ลำในด้านต่างๆ โดยวิธีการอาศัยเพศ/ไม่มีอาศัยเพศ

4.2) ปลูกพื้นพืชไฝ่เพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทั้งในระดับครัวเรือน พื้นที่เกษตร และป่าธรรมชาติ โดยมีรูปแบบการปลูกในระบบเกษตร ปลูกตามแนวริ้ว หรือปลูกเชิงเดี่ยว เป็นต้น

5) สรุปผลการดำเนินงานวิจัยและทดสอบที่เรียนร่วมกับชุมชน

3.2 ระยะเวลาการดำเนินงาน

ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2561 ถึง กันยายน 2562

3.3 สถานที่ดำเนินการ

- 1) พื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง 1 พื้นที่ ได้แก่ สถานีวิจัยเกษตรหลวงปางมะ
- 2) พื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง 6 พื้นที่ ได้แก่ ดอยปุย ปางแดงใน โหล่ำขอด วาวี (แม่พริก) โน่นคำ สนปิง
- 3) อุทยานหลวงราชภักดิ์